1వ కటికోత్తారిక

ఏదో బట్టలు కుట్టుకుంటూ, కాఫీ కప్పు బల్ల మీద పెడుతూ, రాముడు ముసిముసిగా నవ్వుకున్నది. నేను జీతాలివ్వగానే తీర్చవలసిన అప్పులన్నీ లెక్క వేసుకుంటున్నాను; బదులుగా నవ్వలేదు. రాముడు అయిదు నిముషాలు ఓపిగ్గా బల్ల కానుకొని నిలబడ్డది; నేను తలకాయ వంచుకొని వ్రాసుకుంటూనే ఉన్నాను.

"కాఫీ చల్లారిపోతుంది; తాగండి" అన్నది, కాసేపటికి. నేను వ్రాసుకుంటూనే ఉన్నాను.

"ఏమిటా వ్రాయడం త- తర్వాత రాసుకుందురుగానీ" అన్నది, హెచ్చరిస్తూ. అప్పటికి ఎనిమిదిగంటలైంది. ఎనిమిదున్నరకల్లా నా క్లాసు తీసుకోవాలనే తొందర్లో ఉన్నాను. గబగబా కాఫీ తాగేసి, మళ్ళీ కూడటం మొదలు పెట్టాను. నాదగ్గర రూపాయి మూడణాలన్నా ఉండాలంటుంది, పర్సు పుస్తకం- మూస్తే అయిదణాలన్న లెక్క తేలింది. ఎవరైనా తీర్చమనకోవానికైనా, ఎవరికి కావాలి? అయినా రాముణ్ణడిగాను.

"ఆఁ—తీశాను" అని, కాఫీకప్పు తీసుకుని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది, మూతి ముడుచుకుని. ఎంత ఆలోచించినా తెగ లేదు; విసుగెత్తి కాలేజీకి బైలుదేరాను.

పెట్టెలోంచి ఉత్తరీయం తీసిస్తూ, "ఇవాళ మీకు జీతాలిస్తారుగా?" అన్నది రాముడు, నవ్వులు కులుకుతూ. ఆ రోజు నేను 'ఇవాళే' అన్నాను. ఆ నెలంతా అప్పులు చెయ్యవలసిందే. నేను మాట్లాడకుండా ఉత్తరీయం తీసుకుని వీధిలోకి వచ్చాను. నాకై కాచుకుంటున్నట్టుగా, "ఇవాళ కొత్త తొందరగా—" అన్నది; ఏదో మూడిందనుకున్నాను, ఆ రోజుకి.

ఒకరోజు జీతమివ్వగానే రాముడి దగ్గరికి వెళ్ళానా, అది కావాలనో, ఇది కావాలనో, వచ్చిన జీతమంతా అయిపోయేదాకా ఊరుకోదు. అందుకని లేని అప్పుల్ని సృష్టించి, మూడువంతులు బ్యాంకులో వేసి, మిగిలిందే పట్టుకొస్తా నింటికి.

"ఒక్క మంచిచీరైనా లేకపోతే, ఎట్లా పోనేదండీ, ఇంకోళ్ళింటికి?" అంటుంది, మూతి ముడుచుకుని.

గాని కొన్ని చీరెలున్నా, ఒక్కటీ మంచిదుండదు.

"నేనెట్లా పోతున్నాను, కాలేజీకి?" అంటాను, సముదాయించటానికి.

"మీకేం— మీరు మగవాళ్ళు; ఎట్లా పోతే అడిగే దెవరు?" అంటుంది; మొగవాళ్ళ తర్వాత సుఖమేకుండా తిరిగినా ఫరవాలేదని దాని నమ్మకం.

"మరేం చేస్తాం- ఎప్పటికప్పుడు అప్పులకే సరిపోతుంటేను?" అంటాను, కొంచెం దీనంగా; దాని మనస్సైనా మార్తుందేమోనని నా ఆశ!

"ఏం అప్పులండీ, పిచ్చి అప్పులు— ఎక్కడిదబ్బూ మీ సిగరెట్లకే చాలకపోయెను" అంటుంది; తప్పంతా నాదేనని దానికి గట్టి నమ్మకం.

నేనేం మాట్లాడేది?

"ఆ సిగరెట్లు మానేస్తే, నాకో మంచి చీర రాదూ?" అంటుంది ఉపాయం చెబుతూ. నేను ఏం మానేసినా దాని కోరిక తీరిన మంచిచీర రాదు; తృప్తి ఉండేనా?

కాలేజీనుంచి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి [illegible] నూనె [illegible] వంటచేస్తూ [illegible] కూర్చున్నాను. [illegible] ముంటున్నది.

భోజనం చేస్తున్నంతసేపూ తలుపు కానుకొని నిలబడ్డది; ముసిముసి నవ్వుతుంటున్నది. నేను గమనించనట్టు నటిస్తున్నాను. నేను [illegible] అనుకున్నట్టే [illegible] ఇంకా ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూనే ఉంది. నాకు తెలుసు [illegible]

నేను పైపంచతో చేతులు తుడుచుకుంటూ [illegible] గదిలోకి వచ్చాను. నా వెనకే రాముడు - వచ్చిందా [illegible] తెచ్చిచ్చింది నా చేతికి [illegible] ఎన్ని రోజులైందో నా [illegible] కోరికే [illegible] తోక. [illegible] కుని వరండాలో కూర్చున్నాను. [illegible] ఆశాభంగం పొందినట్టు మాట్లాడకుండా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

భోజనం కాగానే, ఇంట్లో [illegible] ముగించుకుని, నాకు దగ్గరగా కుర్చీలో కూర్చున్నది, గడపమీద చేతులానుస్తూ. నేను నా నెల బడ్జెట్ వేసుకుంటున్నాను.

"అట్లా ఉన్నారేం?" అన్నది, కొంచెం నవ్వి; ఇదే ఉపోద్ఘాతం.

"ఏం?" అన్నాను, తెలిసినట్టే తెచ్చిపెట్టుకుని.

"ఇవాళ జీతాలిస్తారుగా?" అన్నది, తిరిగి. నాకు తెలుసు, ఇక మొదలెడుతుందని. రాముడు కాసేపు మాట్లాడ్లేదు. నాకు కొత్త సంశయం కలిగింది.

"[illegible] ఏం [illegible] చేశారు?" అన్నది, నా వేపు చూస్తూ. [illegible] నా సిగ[illegible] ఎందుకు? నేను మాట్లాడ్లేదు.

"నడింపల్లి"

"పొద్దున పాలమనిషొచ్చింది." అన్నది, ఇంకాసేపటికి.

"ఏంతైంది" అన్నాను, రాముడి వేపు చూస్తూ; నన్ను చూసి కళ్లు దించేసుకున్నది.

"ఏమో—లెక్క కట్టండి" అన్నది, క్రీగంటచూసి.

నాకిప్పుడదేపని? నేను మెదలకుండా ఊరుకున్నాను, సిగిరెట్టంటించుకుని.

రాముడు బద్ధకంగా ఆవలించి, గడప మీద తలకాయపెట్టుకుని పడుకున్నది. నేను కుర్చీలో పడుకుని సిగిరెట్టు కాలుస్తున్నాను. నాకు రాముడిమీద జాలివేసింది; లోపలికి వెళ్లి బ్యాంకు పుస్తకం చూసుకున్నాను. తిరిగి ఇవతలికివస్తూ, రాముడివేపు చూశాను; నేలవేపు చూస్తూ, అరచేత్తో రాస్తున్నది.

"చాపవేసుకుని పడుకోరాదూ?" అన్నాను. ఎక్కడ పడితే అక్కడ దొర్లితే నాకు ఒళ్లుమంట! రాముడు నా మాట వినలేదు; అట్లాగే పడుకొని ముసిముసిగా నవ్వుకుంటున్నది.

"మళ్లీ కాలేజీ ఎన్నింటికి?" అన్నది, కాసేపుండి.

తొందరగా వెళ్ళి ఆ నాలుగురాళ్లూ తెస్తానో, లేదో అని దాని ఆత్రం.

వెళ్లి డబ్బులు తీసుకోటంతప్ప, కాలేజీలో ఆ రోజుకు నాకిక పనిలేదు.

రాముడి ప్రశ్నకి నేను విననట్టూరుకున్నాను.

"కాఫీ పెట్టేదా?" అన్నది, మళ్ళీ.

నేను సమాధానంగా మూలిగాను, కుర్చీలో కూర్చుని చదివేసిన న్యూస్ పేపరు

(48-వ పేజీ చూడండి)

ఒకటో తాఖురీని జీతం రాగానే భార్య చీర కొనమంటుందనుకున్నాడు. కాని ఆమె మాట వినగానే బజారుకు పరుగుతీశాడు.

ఒకటో తారీకు

(4-వ పేజీ తరువాయి)

విప్పుతూ. రాముడు అక్కణ్ణుంచిలేచి లోపలికి వెళ్లింది; లోపల్నుంచి విసనకర్ర చప్పుడు వినబడుతున్నది. కాఫీతాగి కాలేజీకి బైలుదేరాను. రాముడు దగ్గరగావచ్చి చొక్కాగుండీ తిప్పుతూ, "తొందరగా వస్తారా?" అన్నది, సిగ్గుపడుతూ.

"ఏం విశేషం?" అన్నాను, మామూలు ధోరణిలో; అయితే విశేషాలు వినటానికి సిద్ధంగాలేను. రాముడు నా గుండెల్లో ఒక్కక్షణం ముఖం దాచుకుని లోపలికి పరుగెత్తుకుని వెళ్ళిపోయింది, కాఫీ కప్పు తీసుకుని. నాగుండెలు కుదుటబడ్డై.

వెధవది, ఆరోజు శనివారమై పోయింది. వచ్చిన జీతం డబ్బులు జాగ్రత్తగా సొరుగులోపెట్టి వెనక్కి తిరిగిచూశాను. రాముడు కాలిబొటన వేలివంక చూసుకుంటూ నిలబడి ఉన్నది; నా ప్రాణాలు ఎగిరి పోయినై. నేను మాట్లాడ్లేదు.

రాముడు వచ్చి నా రెండుభుజాలు పట్టుకున్నది, ప్రక్కకు చూస్తూ నేను ముఖం మీదపడ్డ ముంగురులు సరిచేస్తున్నాను.

"మరే—" అన్నది, పుటుక్కున.

ఈ 'మరే' ఎక్కడికి దారితీస్తుందో నాకు తెలుసు. నేను రాముడిచేతులు విడిపించుకోబోయినాను. రాముడు వదల్లేదు; నసుగుతున్నది.

"ఉండు, కాస్తపని ఉన్నది" అన్నాను, మళ్ళీ ప్రయత్నిస్తూ.

"ఫోండి" అన్నది రాముడు, నన్ను వదిలి కోపం అభినయిస్తున్నది

నిజంగాకోపం వచ్చినామాసె? ఆ రోజు ఒకటోతారీకు; అందులో శని వారం!

నేను గుమ్మందాటబోతుండగా, "ఏమండీ" అన్నది, ఏదో చెప్పబోతూ. ఏం చెబుతుందో, నాకు తెలీకపోతేగా!

నేను అక్కడే ఆగి వెనక్కి తిరిగాను. సంగతేమిటో చెప్పొచ్చునా—నన్ను చూసి తలకాయ వంచుకుని నిలబడ్డది.

"ఏమిటే-?" అన్నాను, విసుక్కుంటూ.

"పానీలెంకి, మీ కంతా విసుగైతే?" అన్నది, మూతిముడుచుకుని; ఇది పాశుపతాస్త్రం!

నేను మాట్లాడకుండా నిలబడ్డాను; డబ్బులుపెట్టిం తర్వాత సొరుక్కి తాళం వెయ్యలేదని గుర్తొచ్చింది.

రాముడు మెల్లిగా అడుగువేసుకుంటూ నా దగ్గిరికివచ్చి, ఏదో చెప్పటానికి పెదిమెలు కదిల్చింది. పాపం, అనుమానిస్తున్నది—అడగటానికి. ఇదీ ఒకందుకు మంచిదేలే—

"మరే" అన్నది, మళ్లీ; నా గుండెలు ఝల్లుమన్నై.

నేను మాట్లాడ్లేదు.

రహస్యం చెప్పదల్చున్నట్టు నోరు దెరిచి, మళ్ళీ పెదిమెలు బిగించింది.

నాకు నవ్వు వచ్చింది—దాని అవపక్కున నవ్వాను. అమాయికంగా నా పాట నవ్వింది, మెల్లిగా. నేను ఓ బోయినాను.

"నెలఅయిపోయింది" అన్నది; నా గుండెల్లో రాయిపడ్డది.

'పైనెల్లో చీరె తప్పకుండా కొని పెడ్తాలే' అన్నాన శింపిటిమాటు

"తర్వాత చూద్దాం లే" అన్నాను, తప్పించుకోటానికి.

"కాదు—"అన్నద, సిగ్గుపడ్తూ, చేత్తో సౌంజ్ఞచేసింది. చెవిదగ్గర నోరుపెట్టి, రహస్యంగా

"పా...పా...యి" అన్నది.

తస్సదియ్యా—దీని కా పొద్దుట్నుంచీ, దీని పెళ్ళికూతురు సిగ్గు తెరలు? హృదయం గంతులేసింది.

రాముడి బుగ్గలు కొరకబోయినాను; కిల కిల నవ్వుకుంటూ లోపలికి పరుగెత్తుకుని వెళ్లిపోయింది.

నేను సొరుగులోనుంచి పైకం తీసుకుని బజారుకు పరుగెత్తాను ★

బహుమతి మొత్తము తక్కువే కావచ్చు కాని మార్పులేనిది!

రూ 550

రూ. 300 సేలు అన్సరుతో పూర్తిగా సరిపోయిన-
రూ. 150 మొదటి రెండువరుసలు సరిపోయిన-
రూ. 75 మొదటి ఒక వరుస సరిపోయిన చదరములు
పంపినవారికి-రూ 25 మెరిట్ బహుమతులు! గెలవండి!

శ్రీ సత్యదేవ్ పజిల్సు నెం. 22. B ★ ముగింపు తేదీ 6 3-52

కి సొల్యూషన్ హైద్రాబాదు మర్కెంటైల్ బ్యాంకిలో డిపోజిట్ చేసితిమి.

ప్రవేశరుసుము:-రూపాయికి 2 చదరములు, రూ 2-0-0లకు 5 చదరములు

302

★ ప్రక్కనున్న చదరములో 68 మొదలు 84 లోపుగా గల అంకెలు ఉపయోగించి నిలువుగాగాని, అడ్డముగాగాని అయిమూలలుగాగాని ఎటుకూడినను మొత్తము 302 వచ్చునట్లు, పూర్తిచేసిపంపవలెను. ఒకసారి ఉపయోగించిన అంకె తిరిగి ఉపయోగించరాదు.

★ నిబంధనలు :- ఎన్ని చదరములైనను వ్రాసి పంపాలి చదరముల రుసుము మనిఆర్డరుద్వారా పంపాలి. M. O. రశీదు పూర్తిచేసిన చదరములలో కలిపి పంపాలి. ఫలితములు 10-3-52 "రంజని వారపత్రిక"లో ప్రకటించబడును. రంజని (లేక ఫలితములు) కావలసినవారు ప్రవేశ రుసుముతో కలిపి 0-2-0లు అదనముగా పంపవలెను. కూపన్లు, మనిఆర్డర్లు దిగువ అడ్రసుకు పంపాలి.

SRI SATYA DEV & Co., Kachiguda, HYDERABAD — (Dn.)

★ మా తెలుగు క్రాస్‌వర్డు పజిలు నెం 22కు పోటీచేసి రూ 1350 గెలవండి! వివరములకు 6-2-52 ఆంధ్ర వారపత్రికగాని, ఫిబ్రవరి 'బాల'గాని—'రంజని'గాని చూడండి! లేదా మాకు వ్రాయండి.

గనోక్వెల్

అన్నిసెగలకు గంటలలోగుణము

ఈశ్వర ఫార్మశీ, రాజమండ్రి.

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty St., Madras